

25. prosince: Slavnost Narození Páně – v noci

VSTUPNÍ ANTIFONA ŽI 2,7

Pán mi řekl: Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.

Nebo:

Radujte se všichni v Pánu, protože se nám narodil Spasitel. Dnes z nebe sestoupil pravý pokoj.

Uvedení do bohoslužby

Z četných textů vánočních mší je zřejmé, že i vánoce, tak jako velikonoce, jsou svátkem našeho vykoupení. O vánocích stojí v popředí vtělení Božího Syna, jeho početí a zrození. O velikonocích jeho utrpení a smrt a především zmrtvýchvstání. Obojí svátky připomínají a zpřítomňují tajemství nezištného a nezměrného obdarování člověka Bohem, učiněného na základě Božího sebe zřeknutí se. Každý dar vyžaduje přijetí, jinak ztrácí svůj smysl. S přijetím je spojena radost, vděčnost a odpověď: závazek. Přijímáme věčný Otcův dar? Jaká bude naše odpověď?

Nebo:

Znovu k nám přichází posvátná noc, která znamená pro svět nový záblesk naděje, je totiž znamením, že Bůh neodnímá člověku svou pomoc, že se nenechá ze světa vyhnat, ale stále znovu do něho nachází cestu. Tato noc hlásá, proč to Bůh dělá: On to dělá z lásky k nám lidem. Aby se v dnešní noci Boží láska mohla zrodit i v našich srdcích, litujme teď své vlažnosti a poprosme za odpuštění svých hříchů.

Nebo:

Nyní si připomínáme a prožíváme obdarování člověka. Bůh sám se pro nás stal Darem. K původnímu obsahu vánočních svátků patří jak vtělení Božího Syna, jeho početí, tak samozřejmě i jeho narození. Na jedné straně skutečnost očím skrytá a na druhé navenek projevená a uskutečněná v těle. Znovu uslyšíme o tom, že Kristus je pravé světlo. V uplynulých i stávajících dnech bylo a je kolem nás velké množství světel a světýlek. Ta patří k tomu vnějšímu projevu vánoc a leckdo zůstává jen u něho, aniž by poznal jeho základ a hloubku. Takový se připravuje o pravé tajemství světla a radosti. Vánoční liturgie nás naopak od počátku zve, abychom z vnějšku vstoupili do nitra a zahlédli ono pravé světlo, které přebývá mezi námi a v nás. Skutečné vánoce jsou o obojím: vnitřním i vnějším. V následujícím setkání mše svaté dostáváme možnost zakusit tajemství světla s námi, abychom je pak z nitra ukazovali druhým.

Říká se Sláva na výsostech Bohu

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože, tys ozářil tuto posvátnou noc jasem pravého světla a dals nám poznat, že se tvůj Syn pro naši spásu stal člověkem: dej, prosíme, ať s ním jednou prožíváme věčnou radost v nebi. Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. - Amen.

Uvedení do 1. čtení

V Izaiášově době Asyřané dobyli Galileu a část obyvatel odvedli do vyhnanství r. 732 př. Kr. Prorok vidí zemi v hluboké temnotě srovnatelné s temnotou světa smrti či s chaotickou tmou před stvořením. Avšak v této temnotě zazáří světlo: nově narozený královský syn. Jeho narození bude důvodem k radosti, neboť přinese osvobození od nadvlády Asýrie: jsou zlomeny symboly otroctví, tj. jařmo, hůl a bodec otrokáře. Tento syn, dárce pokoje, je označen božskými tituly, které naznačují, že on bude víc než národní osvoboditel: v něm je samotný Bůh s námi.

Nebo:

Myslím, že většina z vás zná už od dětství krásné Izaiášovy verše, které si teď budeme číst. Je to Magna charta lidstva, které hledá Boha. A tak si teď ty líbezné verše říkejme v srdci.

1. ČTENÍ Iz 9,1-3.5-6 *Syn je nám dán!*

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Lid, který chodil ve tmě,
vidí veliké světlo,
obyvatelům temné země
vzchází světlo.
Dáváš mnoho jásotu,
zvětšuješ radost;
veselí se před tebou, jako se jásá o žních,
jako plesají ti, kdo se dělí o kořist.
Neboť jho, které ho tížilo,
hůl na jeho šíji
a bodec jeho otrokáře
jsi zlomil jako za midjanských dnů.
Hle, dítě se nám narodilo,
syn je nám dán,

vládu má na svém rameni
a dostane jméno
podivuhodný rádce, mocný Bůh,
věčný otec, kníže pokoje.
Jeho vladařství vzroste
a pokoje nebude konce;
bude vládnout na Davidově trůně
a v jeho království,
aby je upevnil a utvrdil právem a spravedlností
od tohoto času až navěky!
To způsobí horlivost Hospodina zástupů.

Slyšeli jsme slovo Boží.

Žl 96,1-2a.2b-3.11-12.13 Odp.: Lk 2, 11

Odp.: Dnes se nám narodil Spasitel, Kristus Pán.

Zpívejte Hospodinu píseň novou, - zpívejte Hospodinu, všechny země!
- Zpívejte Hospodinu, velejte jeho jméno!

Odp.

Rozhlašujte den po dni jeho spásu, - vypravujte mezi pohany o jeho slávě, - mezi všemi národy o jeho divcích.

Odp.

Radujte se, nebesa, zajásej, země, - zahuč, moře a vše, co je naplňuje. - Zaplesej, pole a vše, co je na něm. - Tehdy se rozveselí všechny lesní stromy.

Odp.

Před Hospodinem, že přichází, - že přichází řídit zemi. - Bude řídit svět spravedlivě, - národy bude spravovat věrně.

Odp.

Uvedení do 2. čtení

Také svatý Pavel nám dnes vysvětluje důvod naší vánoční radosti.

Nebo:

Následující liturgické čtení obsahuje jakýsi katechismus prvotní Církve. Nejprve se prohlašuje, že se zjevila Boží добрota v Ježíšově životě, počínaje jeho vtělením. Toto zjevení se dovršilo zjevením Boží spásy o velikonocích, kdy Kristus vydal sám sebe za nás. Tato Boží milost přitahuje člověka k tomu, aby žil novým způsobem v očekávání nového konečného zjevení Boží slávy. Boží добрota vábí věřícího k rozlévání této dobroty v dobrých

skutcích. Nový Boží život má totiž prostoupit všechny vztahy a celou existenci člověka, dokud nebude Bůh všechno ve všem.

2. ČTENÍ Tit 2,11-14 *Projevila se Boží dobrota všem lidem.*

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Titovi.

Projevila se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života i světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně a přitom očekávali v blažené naději slavný příchod našeho velikého Boha a spasitele Krista Ježíše. On vydal sám sebe za nás, vykoupil nás z každé špatnosti a očistil si nás, abychom byli jeho vlastním lidem, horlivým v konání dobrých skutků.

Slyšeli jsme slovo Boží.

ZPĚV PŘED EVANGELIEM Srov. Lk 2,10-11

Aleluja. Zvěstuji vám velikou radost: -

Dnes se nám narodil Spasitel, Kristus Pán. Aleluja.

Uvedení do 3. čtení

Teď si poslechneme, jak nám zprávu o narození Páně zaznamenal svatý Lukáš. Ten Betlém, o kterém si tu budeme číst, je teď všude tam, kde se tajemství Božího narození uskutečňuje v lidském srdci.

Nebo:

Vyprávění o Ježíšově narození záměrně obsahuje časové a prostorové údaje: Lukáš chce zdůraznit, že Ježíš není pouhou ideou či mýtem, ale osobou, která vstupuje do našeho času a prostoru. Úryvek je velmi střízlivý a obsahuje dva základní momenty: Ježíšovo narození v chudobě v Davidově městě a zvěstování pastýřům, kteří byli na okraji tehdejší společnosti. Bůh se vtěluje mezi posledními, Bůh se zjevuje posledním, Bůh dává spásu posledním. Ježíšovým narozením se otevírá nebe a Bůh sestupuje mezi lidi: zjevuje svoji velikost a přináší pokoj, který je souhrnem mesiánských darů a naplněním starozákonních příslibů.

EVANGELIUM Lk 2,1-14 *Dnes se vám narodil Spasitel.*

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu: To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města.

Také Josef se odebral z galilejského města Nazaretu vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v pozeňnaném stavu.

Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo.

V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechen lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeslích.“ A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha:

„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení.“

Slyšeli jsme slovo Boží.

MEDITACE

Tichá noc, přesvatá noc. Pojdme všichni k jesličkám! Tak nás různými hlasy zvou vánoční koledy k rozjímání u betléma. Jak u toho, co jste si postavili doma, tak u toho, co jste si tu postavili společně v kostele. Ale nám tu jde o víc, než jen o nějaké to prozpěvování. Zde máme příležitost k pochopení samé podstaty křesťanské zvěsti především srdcem. Máme se tu naučit, jak povědět dál to vše, co jsme si na Kristu zamilovali. Já, kněz, vám všem zde a vy doma svým dětem.

Jak nám káže ten náš betlém tady v kostele? Vidíte tu na vlastní oči lásku mnohých z našich řad k Pánu Ježíši. Připravili sem betlém, jen se na něj zadívejte! Je to láska projevená činem. A tak se projevuje každá opravdová láska: tím, že se rozdává, že pracuje pro druhé, že se daruje. A kolik toho hezkého bychom asi uviděli, kdybychom udělali to, co dělávají v kterémsi farnosti: Vždy na Svatého Štěpána si svezou do kostela domácí betlémy, jak si je ta která rodina postavila doma.

Bývají tam pěkné betlémy, obraz lidové tvořivosti inspirované vírou. Ale jeden působil dojmem zcela opačným. Představte si to: skleněná schránka, něco na způsob prázdného akvária. Prázdné, skleněné stěny, prázdné dno. Jen uprostřed destička z plastické hmoty a na ní jen tak ležící Jezulátko. A každý divák rozuměl, že je to drastické zobrazení, jak dopadá svět tam, kde je hlavní věcí účelnost, věcnost, vědeckotechnické pojetí. Bylo to výmluvné kázání, jak hrozný a odlidštěný je svět bez lásky. Měli tam i jinačí jesličky, u kterých také postávaly a přemýšlely zástupy lidí. Z drátů udělaná koule, glóbus. Z papíru vystřižené světadíly přilepili na drátěné poledníky a rovnoběžky. A uprostřed, ve středu toho glóbu, pod mohutnými paprsky Ducha svatého něžné jesličky. Každý pochopil, co ta rodina chtěla takovými jesličkami vyjádřit: Boží Syn přišel ke všem lidem ve všech končinách světa.

Ale nejvýmluvněji snad kázal ještě jiný betlém. Maminka Maria, to byla neumělými dětskými prstíky z fotografie vystřižená maminka té rodiny. Svatý Josef tam stál v džínách a roláku. „To je náš tatínek,“ vysvětloval každému ochotně autor toho rodinného betlému. Jako jesličky tam byl kočárek a v něm „naš malý Tomášek“. A před kočárkovými jesličkami stál autor Mirek i s jejich Vořechem, oba vystřižení z jiné fotografie. Tři „králové“, jejich strejdové právě vystupovali opodál z auta. Dobře to museli rodiče tomu chlapci v adventě povědět, když to tak pěkně pochopil a tak pěkně vyjádřil tím betlémem z fotografií: že kde přijímají do rodiny dítě, že to přijímají Pána Ježíše. A že při křtu svatém v každém křtěnci se rodí na svět znovu Ježíš. Že lidské děťátko se stává znovu Božím dítětem a má se stát jednou i spolupracovníkem při budování Božího království.

Narodil se Kristus Pán, veselme se, zpíváme na závěr našich vánočních mší. Kéž byste letos dobře uslyšeli hlas vánočního evangelia. Kéž byste dobře uviděli a domysleli poselství Betléma, jak jsme si jej nyní osvětlili. Kéž byste uměli pokleknout alespoň v duchu u jesliček. Člověk není nikdy tak velký, jako když pokleknou. Tato slova mohou někteří vykládat i ve špatném slova smyslu: jako lpění na starých zvycích, jiní zase na jejich základě budou brojit proti novotám jako je stání při Beránku Boží či při svatém přijímání. „Tady vidíte, jak bychom měli pěkně a zbožně klečet!“ Avšak obojí zapomínají, že poslušnost nařízení papežů a biskupů je poslušností samotného Ježíše, který řekl: „Kdo vás poslouchá, mne poslouchá.“

Přeji vám všem radostné vánoce. Možná, že toto mé přání někomu bude připadat lacině optimistické. Nechci však namluvit těm z vás, kteří máte nějaké trampoty, že je nemáte, a že tu tedy žádné nejsou. Nejsem také prorok, abych vám mohl právě dnes ohlásit: zítra bude všechno lepší! Mám

vám však tady dnes ohlásit radostnou zprávu, že nebeský Otec k nám přichází ve svém Synu. Že Bůh se stal člověkem, člověkem vydaným všem našim trampotám, i lidské smrti. Že tento Boží Syn přišel, aby nás přijal za své bratry a sestry. Že žádné zlo, žádná moc světa nás nemůže o toto bratrství připravit. Toto vám mám zde dnes zvěstovat a to je základ nezničitelné křesťanské radosti.

Nejdůležitější věcí pro každého člověka je právě toto: aby se stal člověkem, aby svůj život žil jako člověk, jako bratr Božího Syna, a ne jen jako živočich. A tak bych chtěl dnes sdělit těm z vás, které zastihly letošní vánoce v zármutku, ve starostech či v trápení, kousek z lidských zkušeností. Vánoce nevyřeší naše problémy, naši osamělost, neporadí geniální řešení našich starostí. Ale přece nám vánoce dávají něco velkolepého: vánoční pokoj lidem dobré vůle, jak o tom mluví vánoční andělé. Zdá se mi, že ve všech zlých situacích života koledy zněly a vždy znějí zvlášť krásně, jímavě a výmluvně. Vždyť která zvěst na tomto světě je radostnější, než zvěst o Boží lásce, která k nám přichází. Žádná lidská situace nemůže být tak temná, aby ji světlo betlémské hvězdy neosvítilo a neozářilo. Žádná samota už není tak zlou samotou, kde se cítí dotek podané Boží ruky. Přeji vám, aby dnes dostihlo vaše srdce poselství andělů: Nám, nám se dnes narodil náš Bratr, Přítel a Zachránce. Osvoboditel od naší ubohosti a malosti. Proto vám všem, zdravým i nemocným, spokojeným i nespokojeným, šťastným i ustaraným, přeji opravdu radostné vánoce.

POJĎTE KE MNĚ VŠICHNI

Co to bylo, co vás dnes vedlo v tak neobvyklou hodinu ven z domu, sem do kostela? Nebylo dnes doma tak pěkně útulně a teplo? Kde na světě je místo, kde se unavený člověk cítí lépe, než doma. Kde líp posedět, než doma mezi svými, mezi dobrými přáteli. A když nejsou přátelé, alespoň zalehnout do teplé postele lze doma, usnout a zapomenout na všechno. Ale to je takhle: Jsou věci, na které se prostě zapomenout nedá. Jsou hodiny, ve kterých se nedá spát. Je touha, kterou nepřehluší ani hlučná společnost. Je trápení hlubší jak propasti světa. Jsou otázky, které ti žádný člověk nezodpoví. Jsou temnoty, které ani polední slunce nevyjasní. Jsou břemena, která ani nejpevnější ruka neodejme. Lidská radost i bída, lidská touha po lásce, to vše vede člověka k Tomu, jehož lidstvo hledá už po tisíciletí, vede člověka k hledání Boha. A vás přivedlo toto hledající srdce dnes sem.

V této hodině tu máme dnes všichni šanci, setkat se se svým Bohem. Říkám: Všichni! Nejen ti, co jsou zasloužilí tak velice, aby jim byla udělena zvláštní pochvala. Nejen ti, co mají tak zvláštní zásluhy, aby dostali medaile

za odměnu. „Pojďte ke mně všichni,“ říká náš Pán. Vy přeborníci, i vy chromí. Vy prozíraví, i vy slepí. Vy poslušní, i vy hluchí. Náš Pán je dost mocný, aby mohl pomoci všem. Náš Pán je dost dobrý, aby chtěl pomoci všem. Pojďme tedy. Ale neměli bychom kam a za kým přijít, kdyby sám Bůh nepřišel vstříc nám. Sláva vánoc není v tom, že já, člověk, kráčím do kostela. Sláva vánoc je v tom, že Bůh kráčí vstříc ke mně, člověku: Ten, který je sama Věčnost, vstupuje do lidského času. Ten, který je Všemocná praenergie kosmu, stává se bezmocným děckem. Ten, který je Svatý, Ryzí a Čistý, stává se účastníkem naší bídy.

Bůh sám přichází, aby nás spasil. Přichází k nám jako bratr k bratru, jako člověk k člověku, jako milující k milovanému. Ale proč se tu scházíme právě v noci? Proč zpíváme: „Tichá noc, svatá noc?“ Proč se tu opěvuje noc a ne den? Všimněte si, že obě stěžejní mystéria křesťanství, mystéria lidského vykoupení se odehrávají v noci: jak Narození, tak Zmrtvýchvstání Páně. Jsou také svátky dne, svátky světla: Zjevení Páně, Nanebevstoupení, Soslání Ducha svatého. Ale o vánocích a velikonocích je noc tou dobou, kdy se Boží tajemství zjevuje světu. Uprostřed noci hlásají oba svátky vítězství světla. Hlásají, že není už na tomto světě temnoty, které bychom se museli bát, že není už na světě stmívání života, v kterém by nesvítaly červánky věčného dne. Hlásají, že to stálé drama člověka, boj mezi světlem a tmou, rozhodování mezi ano a ne, spěje k věčnému, radostnému, světlému ANO.

Proto my, křesťané, slavíme svatou noc, protože jsme děti světla. Proto můžeme pohlížet do tmy, protože už dobře víme, kde je té tmě konec, a že jí už je konec. Křesťan ví, že jeho noc už Boží láska proměnila v jasné a radostné vánoce. Proto přicházíme o svaté noci do kostela, abychom si to znovu uvědomili, abychom se o tom znovu ujistili, abychom se rozradovali radostí andělů a pastýřů: „Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby nezhynul v temnotách nikdo, kdo v něj uvěří.“ Společně se tedy přihlasme, celým svým srdcem, se vši dobrou vůlí, mezi ty, kdo chtějí v Ježíše věřit a kdo jej chtějí radostně následovat.

KRISTUS, SPÁSA PRO VŠECHNY

Hádejte, kde jsou napsány následující věty a o kom: „Den jeho narození dal zemi novou tvář. Pro všechny lidi zazářilo v ten den nové světlo. Ke spáse světa byl tento obdarován tolika schopnostmi. Jako spasitel byl na svět poslán. Naděje otců se naplnily. Už nikdy nepřijde na svět nikdo větší. Jeho narození přineslo světu evangelium, které bude hlásáno v jeho jménu. Od jeho zrození začíná nový letopočet lidstva.“ Co myslíte? Je to z vánočního kázání některého církevního Otce? Ne, je to nápis na desce v Prieně v Malé

Asii, sepsaný ke cti císaře Augusta. Vytesán tam byl asi 9 let před narozením Krista. Tato naděje, že spasitelem světa bude císař Augustus, se nesplnila. Až s tímto malým dítětem, až s Ježíšem přichází spása. Záchrana pro každého, kdo za ním šel, kdo za ním jde, kdo za ním půjde.

V jedné staré jesličkové hře rozvažuje Bůh Otec sám se sebou: jak mám slíbeného zachránce lidstvu poslat na svět? Jako syna nejmocnějšího panovníka, jako velkého učence? Ne, nebude to bohaté princátko, nebude to vědátor ani učenec. Bude to chudý bratr chudých lidí, bude bratrem bezmocných a nevědomých. Takových je na světě nejvíc, ty je třeba osvobodit především. Chudé dítě chudých lidí, to je nebeským Otcem určený titul malého Ježíše. Žádné zázračné dítě obklopené paprsky a anděly. Chudí lidé přicházejí k jeho jeslím. Přicházejí ti, co žijí z ruky do úst, ve věčném strachu ze svévole a násilí vlády. Ti mají právo na lidskou existenci ve svobodě a v materiálním zajištění.

Vykoupení člověka začalo v noci, mezi zvířaty a žlabem na krmení dobytka. Tam se dítě Ježíš vydal do rukou lidí. Co s ním budou dělat? Politici z toho udělají ideologii. Teologové z toho udělají Kristologii. Jen pomalu, v bolestech, ale přece jen, se lidstvo kousek po kousku, slovíčko za slovíčkem, učí slabikovat a poznávat podstatná jména vánoce Kristova narození. Jsou prostá a osvobozující: pokoj, dobrá vůle a radost všech. V tom je spása a záchrana pro všechny.

Říká se vyznání víry.

Přímluvy

Milosrdný Bože, Otče našeho Pána Ježíše Krista, prosíme tě:

Otevři sluch všech lidí radostné zvěsti o Kristově narození.

Dej všem lidem dobré vůle klid, který svět dát nemůže.

Utiš hrůzy světa, aby každé dítě usínalo v bezpečí a pokoji.

Učiň, ať radost dnešní noci naplní srdce těch, kdo se cítí osamoceni a opuštěni.

Smiluj se nade všemi uvězněnými, nemocnými a trpícími.

Obdař nás pravým vánočním mírem.

Povolej naše zemřelé do svého nepomíjejícího světla.

Všemohoucí, neviditelný Bože, zazářilo nám tvé světlo a zaplašilo temnoty tohoto světa; dej nám, ať nám neustále září vstříc tvá milovaná tvář v Kristu, našem Pánu. - Amen.

Nebo:

Uprostřed této svaté noci, ve které se Bůh stal člověkem, mysleme v modlitbě na potřeby našeho světa a všech lidí. Z celého srdce a ze vsí síly společně volejme:

Za všechny křesťany, za jejich víru, naději a lásku.
Za ty, kdo hledají Boha, a za ty, kdo žijí bez víry.
Za svobodu, spravedlnost, mír a bezpečí pro všechny národy.
Za zachování přírody a za život budoucích generací.
Za mladé lidi, za jejich poctivost a pravdivost ve vztazích a odvahu v konání dobra.
Za lidi chudé a nemocné, staré a slabé, a za všechny, kdo trpí.
Za rozpadající se manželství a za děti, kterým chybí láska rodičů.
Za ty, kdo trpí násilím od svých nejbližších.
Za bezdomovce a za všechny, kdo žijí na okraji společnosti.
Za lidi, kteří pod tlakem samoty a zoufalství chtějí ukončit svůj život.
Za všechny obyvatele našeho města (naší obce) a naší země a za ty, kterým jsme svěřili politickou odpovědnost.
Za naše rodiny a přátele i za naše nepřátele.
Za to, co každému z nás nyní nejvíce leží na srdci.

Pane, nedokážeme do své modlitby zahrnout všechny potřeby světa; věříme však, že znáš každého člověka, a doufáme v tebe, neboť tys naše útočiště a síla, ty žiješ a kraluješ na věky věků. - Amen.

Nebo:

Teď na chvíli zapomeňme na své potřeby a starosti a místo proseb poděkujme našemu Pánu, že k nám znovu přichází. Budeme odpovídat slovy: **Děkujeme ti za to náš Pane Ježíši.**

Mnozí lidé se zaradovali, když tě hledali a našli. My se radujeme proto, že ty jsi nás hledal a našel.

Betlémští pastýři slyšeli radostnou zvěst od andělů. My ji při nedělní bohoslužbě slyšíme od tebe.

Mudrci od východu tě hledali a přinesli ti dary. Tys hledal nás a přinesl jsi nám dar nejvzácnější: svou lásku.

Panna Maria je požehnaná mezi ženami, protože jsi přebýval v jejím těle. My jsme šťastní, protože přebýváš v našem srdci.

Prorok Simeon se zaradoval, když tě jeho oči spatřily. My jsme tě očima neviděli, ale srdcem v tebe věříme.

Pane Ježíši, tys řekl, že blahoslavení jsou ti, kteří tě neviděli, a přece věří. Radujeme se s Pannou Marií a se Simeonem, s pastýři a mudrci, chválíme a velebíme se všemi křesťany světa tebe, jenž žiješ a kraluješ na věky věků. - Amen.

MODLITBA NAD DARY

Bože, přijmi naše dary v této noci, kdy oslavujeme narození tvého Syna; on se stal jedním z nás, dej, ať jsme skrze něho spojeni s tebou a máme účast na tvém Božství. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků. - Amen.

PREFACE 1. O NAROZENÍ PÁNĚ

Bůh poslal na svět svého Syna

V: Pán s vámi.

O: I s tebou.

V: Vzhůru srdce.

O: Máme je u Pána.

V: Vzdávejme díky Bohu, našemu Otci.

O: Je to důstojné a spravedlivé.

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, abychom ti vždycky a všude vzdávali díky. Neboť tvé Slovo se stalo člověkem, a skrze ně nám nově zazářilo tvé světlo a jako nikdy předtím zjevila se tvá sláva: Když vidíme tvého narozeného Syna, vidíme tebe, Bože neviditelný, a jsme uchvázeni láskou k tobě. A proto s andělskými sbory, které stojí u tvého trůnu a ustavičně ti slouží, a se všemi nebeskými zástupy zpíváme píseň o tvé slávě a voláme:

Svatý, svatý, svatý...

ANTIFONA K PŘIJÍMÁNÍ Jan 1,14

Slovo se stalo tělem, a viděli jsme jeho slávu.

MODLITBA PO PŘIJÍMÁNÍ

Všemohoucí, věčný Bože, radostně oslavujeme narození našeho Vykupitele a prosíme tě: dej, ať nás svátost jeho těla a krve posiluje, abychom byli jeho věrnými učedníky a dosáhli věčného společenství s ním. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků. - Amen.

K ZAMYŠLENÍ

Vánoce jsou oslavou milosti Boha a naplno odkrývají jeho dobrotu k nám. Pokud se cítíme obdarováni, sami chceme obdarovávat, toužíme vlastní láskou odpovědět na projevenou lásku. Bůh se nám v Kristu daroval a touží po nás. My se smíme stát darem pro něho. Není to nic těžkého: na jeho milost odpovíme obdivem, klaněním, radostí a prostým a upřímným přijetím. To bude náš veliký dar. On od nás nepožaduje víc, nechce nic nemožného. „Pojďme do Betléma, podívat se na to, co se tam stalo,“ říkají pastýři, kterým anděl zvěstoval radostnou novinu. Vydejme se s nimi a zastavme se v údivu nad velikým a přitom tak prostým tajemstvím jeskyně s Marií, Josefem a dítětem položeným v jeslích. Snad pro nás nebude obtížné ztišit se a zůstat stát, snad se nebudeme nudit před skutečnostmi tak prostými a průzračnými, snad si najdeme čas, abychom „velebili a chválili Boha za všechno,“ abychom poznali jeho milost a stali se také darem.